

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Z. K.

przeciwko J. S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 kwietnia 2008 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 18 stycznia 2008 r.,

sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 18 stycznia 2008 r. odrzucił apelację pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 23 października 2007 r. uznając, że apelacja nie została należycie opłacona bowiem skarżący, zwolniony w całości od kosztów sądowych, nie wniósł opłaty podstawowej.

W zażaleniu na to postanowienie pozwany zarzucił naruszenie art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 21, poz. 123 - dalej ustawa zmieniająca u.k.s.c.) i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzut naruszenia art. 2 ustawy zmieniającej u.k.s.c. był nieuzasadniony. Przepis ten stanowi, że przepisy dotychczasowe stosuje się do spraw wszczętych przed dniem

wejścia w życie ustawy nowelizującej, a zatem przed dniem 10 marca 2007 r. Odmienne niż art. 149 u.k.s.c. regulacja ta nie wiąże zatem stosowania nowych przepisów z zakończeniem sprawy w danej instancji. Nie można więc przyjąć, że obowiązek uiszczenia opłaty podstawowej od apelacji został uchylony w sprawach, w których apelacja została wniesiona po wejściu w życie ustawy zmieniającej u.k.s.c., a sprawy te zostały wszczęte przed tą datą. W rozpoznawanej sprawie w postępowaniu apelacyjnym znajdowały zatem zastosowanie przepisy ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, o czym rozstrzygał art. 149 ust. 1 tej ustawy, w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie zmieniającej ją ustawy z dnia 14 grudnia 2006 r. Przepisy te przewidywały obowiązek uiszczenia opłaty podstawowej od apelacji przez osoby zwolnione wcześniej w całości od kosztów sądowych. Ponieważ pozwany w postępowaniu apelacyjnym był reprezentowany przez adwokata, istniał po jego stronie obowiązek uiszczenia opłaty podstawowej od apelacji bez wezwania o jej uiszczenie (art. 130² § 2 k.p.c.). Skoro opłata ta nie została uiszczona w terminie przewidzianym do jej wniesienia, to odrzucenie apelacji na podstawie art. 130 § 3 k.p.c. było uzasadnione.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy w oparciu o treść art. 394¹ § 3 i 398¹⁴ k.p.c. oddalił zażalenie jako pozbawione uzasadnionych podstaw.